

[Rager.]

terer vi imod det Forslag, Regeringen stillede i sin Tid. Men det ærede Medlem har ikke forstaaet, at der er Forskel paa, naar der skal indkaldes 7 500 Mand, og naar der skal indkaldes knap 2 000 Mand. Det er egentlig mærkeligt, at det kan være saa svært at forstaa; men det er saadan, at der er den praktiske Forskel, og den tror jeg det ærede Medlem skal acceptere.

Med Hensyn til den anden Udløber af Diskussionen vil jeg henstille, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen diskuterer videre indbyrdes. Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen siger: Er det ikke saadan, at hver Gang Socialdemokraterne siger noget, saa skal Det radikale Venstre svinge? Og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft antyder, at det kan godt være, Socialdemokraterne svinger, men naar de svinger, saa kommer de Radikale og haler dem tilbage igen. Den ene siger, at de er de stærkeste, og den anden siger, at de andre er det. Dermed er vi nede paa det Niveau, hvorpaa Oppositionspartierne har opholdt sig siden 1929, og hvor det er lykkedes dem stadig at formindske deres egne Styrker og deres eget Tilhold i Befolkningen, og der skal jeg nu efterlade dem.

Anden Næstformand (Ulrich): Ordføreren for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Oluf Pedersen): Den højtærede Indenrigsminister gav Udtryk for, at Retsforbundets Folk efter hans Opfattelse ikke forstod sig paa Politik, og begrundede dette med, at Politik efter Ministerens Opfattelse skal være saadan noget mærkeligt noget, hvor man paa Møder og i Rigsdagen staar og taler om noget og saa handler stik modsat. Der er jo ikke Skygge af Tvivl om, at Det radikale Venstre har den Overbevisning, at den tvungne Værnepligt bør afskaffes, det giver man ofte Udtryk for, men samtidig med at man giver Udtryk derfor, saa gaar man imod, at den afskaffes. Det er altsaa det, den højtærede Indenrigsminister forstaar ved Politik, og jeg maa sige, at hvis det var Politik, saa vilde Politik være noget Skidt. Men det er jo kun daarlig Politik, det, Ministeren der giver Udtryk for.

Det ærede Medlem Hr. Rager gav nogle Forklaringer, som gik ud paa, at enhver Vælger (Rager: Nej, ikke enhver — de radikale Vælgere!) . . . naa, at de radi-

kale Vælgere vidste, at Regeringspartierne vilde gaa imod den tvungne Værnepligt. Nu har jeg deltaget i mange Møder, ogsaa sammen med radikale Folk, men før Forslaget blev forelagt her paa Rigsdagen, har jeg ikke hørt en eneste radikal Taler gaa imod Afskaffelsen af den tvungne Værnepligt. (Rager: Det gør vi heller ikke!). Nej, det gør de ikke, de taler ikke imod, men de radikale Vælgere skal underforstaa det saadan, at selv om Det radikale Venstre er imod den tvungne Værnepligt, saa gaar man alligevel ind for dens Opretholdelse. Jeg maa sige, at man stiller meget store Krav til de radikale Vælgere, hvis disse skal være klar over, at naar man ved sin Stemmeafgivning støtter de Radikale, saa er det underforstaaet, at man støtter det modsatte af det, som den Mand siger, der staar paa Talerstolen.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Baade den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem Hr. Rager — der jo i Dag har forlystet Tinget paa en saa fortjenstfuld Maade — har søgt en Begrundelse for, at de har forladt deres tidligere Standpunkt, deri, at der var jo en Forskel paa, om man skulde have 2 000 Mand, eller om man skulde have 5 000. Hvad betyder nu dette? Naar man tænker paa, at Meningen med at hverve Folk er at betale dem, og betale dem godt, saa betyder dette, at de to radikale Talere siger, at her i Landet er Uviljen mod Militærtjeneste saa stærk, at selv om man betaler disse Folk fuldt ud alt, hvad de kunde tjene, saa kan man maaske nok faa 2 000 Mand, men man kan ikke faa 5 000 Mand om Aaret. Og hvis det er den radikale Opfattelse, saa er det i Sandhed ejendommeligt, at de har opgivet deres Modstand mod den almindelige Værnepligt, og det er den eneste Opfattelse, der kan forklare de Herrers Standpunkt.

Saa skal jeg sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg tror, han har Ret paa eet Punkt: det er vanskeligt at sætte Lus i Skindpelsen paa de to Regeringspartier, af een bestemt Grund — paa Grund af Pladsmangel; der kan ikke være flere.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.